

Sygn. akt IV Kz 711/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Kropiewnicka

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowacki (spr.)

SSO Małgorzata Szyszko

Protokolant Aneta Malewska

przy udziale przedstawiciela Urzędu Skarbowego M. B.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 września 2014 r.

w sprawie oskarżonych **M. W. (1) i M. W. (2)**

zażalenia Urzędu Celnego we W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W.

z dnia 10 czerwca 2014 r., sygn. akt VII K 660/13

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art.437§1 kpk. w zw. z art.113§1 kks.

postanowił

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W.:

I. na podstawie art.17§1 pkt.2 kpk. w zw. z art.113§1 kks. umorzył postępowanie karne wobec oskarżonych M. W. (1) i M. W. (2) o czyny z art.107§1 kks. w zw. z art.6§2 kks. w zw. z art.9§3 kks. oraz z art.107§4 kks. w zw. z art.9§3 kks.;

II. na podstawie art.230§2 kpk. w zw. z art.113§1 kks. zwrócił interwenientowi (...) sp. z o.o. dowód rzeczowy szczegółowo opisany w treści postanowienia;

III. na podstawie art.632 pkt.2 kpk. w zw. z art.113§1 kks. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. W. (1) kwotę 360 zł i na rzecz oskarżonego M. W. (2) kwotę 360 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru.

IV. na podstawie art.632 pkt.2 kpk. w zw. z art.113§1 kks. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Powyższe postanowienie zaskarżył Urząd Celny we W., zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego poprzez błędne przyjęcie, iż przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych jako nie poddane notyfikacji przez

Komisję Europejską są nieskuteczne i nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięć sądów i na tej podstawie uznanie, iż nie można przypisać sprawstwa oskarżonym o czyny z art.107§1 kks i art.107§4 kks.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie skarżącego zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu nie podziela argumentacji wyrażonej w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Wskazać bowiem należy, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 19 lipca 2012 r. wydanym w połączonych sprawach (...) na który powołuje się w swoim rozstrzygnięciu Sąd I instancji, nie przesądził ostatecznie, czy przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych mają charakter przepisów technicznych w rozumieniu art.1 pkt.11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 r. Trybunał orzekł bowiem, że w/w przepisy „stanowią potencjalnie przepisy techniczne”, zaś ostateczne ustalenie ich charakteru należy do sądów krajowych z uwzględnieniem tego, czy wprowadzają one warunki mogące mieć istotny wpływ na właściwości lub sprzedaż produktów.

Ewentualne przyjęcie, iż przepis art.6 ust.1 ustawy o grach hazardowych ma charakter przepisu technicznego w rozumieniu art.1 pkt.11 dyrektywy 98/34/WE nie oznacza jednak, że sądy mogą automatycznie odmówić ich stosowania (jako regulacji, do których odsyła art.107§1 k.k.s.) z uwagi na niedopełnienie obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej, albowiem nie wynika to z żadnego wyraźnego przepisu dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 r., ani z żadnej regulacji traktatowej.

Ponadto wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wiążą sądy krajowe w konkretnej sprawie rozpatrywanej przez Trybunał, natomiast powoływanie się na te wyroki w innych sprawach dokonuje się wyłącznie w drodze uznania mocy argumentów prezentowanych przez Trybunałem oraz autorytetu orzecznictwa tego organu.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 19 lipca 2012 r. nie stoi na przeszkodzie w badaniu przez karne sądy krajowe – zgodnie z zasadą samodzielności jurysdykcyjnej z art.8 k.p.k. – technicznego charakteru poszczególnych przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, lecz uznanie przepisu art.6 ust.1 u.g.h. za przepis techniczny nie powoduje automatycznego jego wykluczenia z krajowego porządku prawnego.

Wynikający z orzecznictwa (...) obowiązek niestosowania przepisów technicznych uchwalonych w sposób naruszający wymagania dotyczące procesu legislacyjnego wynikające z prawa unijnego, może być realizowany w trybie kontroli konstytucyjności ustanowienia tych przepisów, którą to kontrolę może zainicjować każdy sąd. Naruszenie wynikającego z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 r. obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego, którego konstytucyjność może być badana wyłącznie w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Jeżeli w konkretnym postępowaniu sąd dojdzie do wniosku, że doszło do takiej wadliwości trybu ustawodawczego, może nie stosować tych przepisów tylko w ten sposób, że zawiesi prowadzone postępowanie, w którym miałyby one zostać zastosowane i skieruje stosowne pytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego. Jednak do czasu zainicjowania tej kontroli lub podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia, brak jest podstaw do odmowy stosowania przepisów ustawy o grach hazardowych, w tym jej art.6. ust1.

Takie też stanowisko konsekwentnie zajmuje Sąd Najwyższy (postanowienie z dnia 28 listopada 2013 r., I KZP 15/13, OSNKW 2013/12/101, Prok.i Pr.-wkl. 2014/2/9, LEX nr 1393793, Biul.PK 2013/11/8, Biul.SN 2013/12/28-29; wyrok z dnia 8 stycznia 2014 r. IV KK 183/13 LEX nr 1409532, POP (...) -296; wyrok z dnia 28 marca 2014 r. III KK 447/13 LEX nr 1448749).

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy ustali zatem, czy przepisy ustawy o grach hazardowych w tej konkretnej sprawie mają charakter techniczny, a zatem czy wprowadzają one warunki mogące mieć istotny wpływ na właściwości lub sprzedaż produktów. Pozytywna odpowiedź na to pytanie pozwoli Sądowi na niezastosowanie tychże przepisów tylko poprzez skierowanie stosownego pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego z jednoczesnym zawieszeniem prowadzonego postępowania. Do czasu natomiast podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy może powstrzymać się od stosowania przepisów ustawy o grach hazardowych, w tym art.6 ust.1.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.